

Fővárosi Ítéltábla

mint másodfokú bíróság

2.Mf.31.149/2021/6.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a dr. Rekeny András ügyvéd (felperesi jogi képviselő címe) által képviselt **Felperes** (felperes címe) felperesnek – a Mayer M. Balázs Ügyvédi Iroda (alperesi jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Mayer M. Balázs ügyvéd) által képviselt **I. rendű alperes** (Cím1) I. rendű, és a Becker Ügyvédi Iroda (jogi képviselő címe, ügyintéző: dr. Becker Tibor ügyvéd) által képviselt **II. rendű alperes** (II. rendű alperes címe) II. rendű alperes ellen sérelemdíj megfizetése iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 5.M.71.360/2020/19. számú ítélete ellen a felperes 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

végzést:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú perköltségét 25.000 (huszonötezer) forintban, az I. és II. rendű alperesekét 25.000 (huszonötezer) forint + Áfa összegben, a fellebbezési eljárás illetékét 80.000 (nyolcvanezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság döntése és az alapjául szolgáló tényállás

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2021. február 5-én kelt 5.M.71.360/2020/19. számú ítéletével a felperes egészségkárosodás miatt 1.000.000 forint sérelemdíj megfizetése iránt az alperesekkel szemben egyetemlegesen előterjesztett keresetét elutasította, és a felperest alperesenként 50.000 forint + áfa perköltség megfizetésére kötelezte. Akként rendelkezett, hogy a perrel felmerült illeték, tanúdíj és szakértői díj az állam terhén marad.

[2] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2014. február 14-én létesített határozatlan időtartamú munkaviszonyt munkaerőkölcsonzés céljából az I. rendű alperessel. Ennek keretében a felperes a II. rendű alperes tatabányai fióktelepén csomagoló munkakörben végezte munkáját. A felperes a munkavégzéshez a részére biztosított, bőrből készült acélbetétes bakancsot viselte.

[3] 2015. március 13-án este munkából hazafelé menet a felperes kar- és hátfájást érzett és ujjai zsibbadni kezdtek, majd otthonában 4 x 5-ször hányt, ezután mellkasi nyomófájdalmat érzett, így nyugtatót vett be, majd elaludt. Másnap reggel – mivel kicsit jobban lett – bement dolgozni, azonban munkahelyén ismét jelentkezett a mellkasi fájdalom, ezért egyik kollégája autóval hazavitte. Onnan mentő szállította kórházba, a kezelés során ischaemiás szívbetegséget diagnosztizáltak. A felperes 2016. március 23-ig táppénzes állományban volt, majd 2016. március 14-től 2016. szeptember 19-ig ismét ellátta munkáját. Ezt követően keringési állapota a munkavégzést nem tette lehetővé, így ismételten táppénzre kényszerült. Munkaviszonya 2017. augusztus 24-én szűnt meg.

[4] A Járási Hivatal komplex minősítést végző I. fokú szakértői bizottságának 2017. július 26-án kelt véleménye szerint a felperes idült ischaemiás szívbetegségben, valamint coxartrosis-ban, vizelet-incontinenciában, egyszerű idült bronchitisben szenved. A szakértői bizottság össz-szervezeti egészségkárosodását 2017. július 26-tól kezdődően 50 %-ban határozta meg.

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 51. § (4) bekezdése, 166. § (1) és (2) bekezdése alapján nem találta alaposnak. Mindenekelőtt rögzítette, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy ischaemiás szívbetegsége és csípőkopásos megbetegedése a munkaviszonyával okozati összefüggésben következett be, illetőleg amennyiben ezen betegségek természetes korokúak, a felperes tartozott azt is igazolni, hogy az állapotrosszabbodás a munkaviszonyával okozati összefüggésben áll.

[6] A felperes indítványára orvosszakértői bizonyítást rendelt el, a Orvosszakértői Iroda szakértői véleményében rögzítette, hogy a felperesnél a koszorúérfestés egyértelműen bizonyította a szívinfarktus érelmeszesedéssel kórereditét. Megállapította, hogy a felperes ischaemiás szívbetegsége nem függ össze az alperesnél történt munkavégzésével, az a genetikai adottságok talaján több évtizedes környezeti és életmódbeli kockázati tényezők hatásának eredményeképpen jöhetett létre. Továbbá a szakértő úgy foglalt állást, hogy a felperes csípőkopásos megbetegedését nem a munkavégzéshez biztosított bakancs viselése okozta, a felperes mozgásszervi szempontból szalag melletti, csomagoló munkakör betöltésére időbeli korlátozásokkal alkalmas, mely korlátozásokat általános izomgyengesége és mélyizom elégtelensége indokolja, nem pedig egyéb mozgásszervi betegségei.

[7] Figyelemmel arra, hogy a felperes vitatta a szakértők kompetenciáját, így elrendelte a szakvélemény kiegészítését. Ebben szakértő1 igazságügyi szakértő és dr. P. R. J. szakértő is úgy nyilatkozott, hogy rendelkezett a szükséges kompetenciával, leírva, hogy az orvosi területen végzett tevékenységük alapján mely betegségek vizsgálatára jogosultak. Egyben a szakértők fenntartották azt a megállapításukat, hogy a felperes esetében a magas koleszterinszint rizikótényezőnek minősült.

[8] Az elsőfokú bíróság a szakértői véleményt és annak kiegészítését ítélkezése alapjául elfogadta, figyelemmel arra, hogy a szakértők kellő megalapozottsággal foglaltak állást a felperes betegségei tekintetében, a részletesen megindokolt szakvélemény hiánytalannak, aggálytalannak és ellentmondásmentesnek tekinthető. Rámutatott, hogy amennyiben a perbeli esetben a szakvélemény adására a szakértők nem lettek volna jogosultak, kötelességük lett volna azt jelezni a bíróság felé, a felperes csak állította, de nem támasztotta alá a kompetencia hiányára vonatkozó érvelését. Mindezekből arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által állított ischaemiás szívbetegség és mozgásszervi megbetegedés nem áll okozati összefüggésben a munkaviszonyával. Így elutasította a felperesnek új szakértő kirendelésére, illetőleg kardiológus szakértő bevonására vonatkozó indítványait.

[9] Rögzítette, hogy bár a szakértői vélemény alapján is egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes szívbetegsége nem hozható összefüggésbe a munkahelyi konfliktusokkal, ugyanakkor a perben tanúmeghallgatásokat (tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5, tanú6) is foganatosított. Mindezekből azt állapította meg, hogy a felperes munkahelyi konfliktusaira, tanú5 és tanú4 feletteseivel fennálló munkatársi kapcsolatainak megromlására, vele szemben bántó, sértő szavak használatára vonatkozó állításokat nem találta megalapozottnak, ezeket a tanúvallomások egyértelműen cáfolták.

[10] A pertárgy értékét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 24. § (1) bekezdése alapján 1.000.000 forintban határozta meg. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperesek ügyvédi munkadíjból álló perköltségének megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján áfa-val növelt összegben határozta meg. Rögzítette, hogy a perrel felmerült illeték, tanúdíj és szakértői díj a felperes munkavállalói költségkedvezményre való jogosultsága folytán a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

A felperes fellebbezése

[11] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és újabb határozat hozatalára

utasítását kérte, valamint másodfokú perköltségigényt is bejelentett. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság ítélete a Pp. 163. § (1) bekezdése és 206. §-ába ütközően jogszabálysértő, a mérlegelési körbe vont bizonyítékok okszerűtlen értékelése miatt megalapozatlan, amely csak új eljárásban, új bizonyítási eljárás lefolytatásával orvosolható.

[12] Hangsúlyozta, hogy a bizonyítási indítványainak az elsőfokú bíróság csak részben tett eleget. Azokat a tanúkat, akik már nem álltak munkaviszonyban a II. rendű alperessel (T. J. és P. B.), nem idézte meg azzal az indokkal, hogy a meghallgatott tanúk vallomása nem támasztotta alá állításait a munkahelyi konfliktusokkal kapcsolatban. Ugyanakkor a tanúvallomások elfogulatlanságát az elsőfokú bíróság nem megfelelően, nem a fennálló munkaviszonyokra tekintettel értékelte. Ugyan a meghallgatott tanúk nem erősítették meg a munkaviszonnyal kapcsolatosan őt ért inzultusok tényét, ugyanakkor a tanúk felvetették azt a körülményt, hogy a II. rendű alperes a perbeli időszakban magatartás-kódexet hozott létre a munkavállalók egymás közötti verbális viselkedése okán, illetőleg a munkavállalók részére kommunikációs tréningeket szerveztek. Nem került értékelésre tanú3 nyilatkozata, miszerint a felperes műszakvezetője a perbeli időszakban kiabált, amiről később leszokott. A meghallgatott tanúk nyilatkozatai alapján megállapítható volt, hogy tanú5 munkavállalókkal való kommunikációjában volt kivetni való.

[13] Kifogásolta az elsőfokú bíróság eljárását az igazságügyi orvosszakértő kirendelésével kapcsolatosan is, mivel e körben olyan szakértői irodát jelölt ki, amely nem rendelkezett különleges szakértelemmel. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban becsatolt igazolás szerint szakértől igazságügyi orvosszakértő szakterülete: egészségbiztosítás, aneszteziológia és intenzív terápia, míg dr. P. R. igazságügyi orvosszakértő szakterülete a reumatológia. Ezek azonban nem a per eldöntéséhez szükséges szakértői kompetenciák, tekintettel arra, hogy esetében elsősorban kardiológiai, másodsorban mozgásszervi (ortopéd-sebészeti) megbetegedések állnak fenn, így a kirendelt orvosszakértőktől az egészségkárosodását objektíven megítélő szakértői vélemény nem várható el. A perben eljáró szakértők kompetenciájának hiánya az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II. 27.) IM rendelet 6. (helyesen 2.) számú mellékletéből megállapítható, mivel a kardiológia szakterületéhez tartozó kérdésben általános orvosi és kardiológiai szakvizsga megléte szükséges.

[14] Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 45. § (4) bekezdésének megfelelően a szakértők nem jelezték a kirendelést követően kompetenciájuk hiányát, és az elsőfokú bíróság, mint kirendelő hatóság sem győződött meg erről, holott a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján a perbeli kérdések megítéléséhez különleges szakértelemre lett volna szükség. Ezzel azonban csak olyan szakértő rendelkezhet, aki a perben eldöntendő tények, körülmények megítéléséhez kompetenciával bír, a szakértelem hiánya másként nem pótolható. Az, hogy szakértől és dr. P. R. szakértők szakterületei általánosságban érintik a betegségeit, még nem jelent különleges szakértelmet. A kompetencia rendelet a kardiológia szakterületet külön nevesíti, ahhoz külön feltételt szab, ezzel egyik szakértő sem rendelkezett. Az elsőfokú bíróság felhívta az eljáró szakértőket a szakkonzulens bevonásának lehetőségére, de ezzel a kirendelt szakértők nem éltek. A BH.2020.161 és BH.2016.126 számú döntésekre utalva kiemelte, hogy a szakértő

szakvéleménye csak azon a területen értékelhető, amelyben a szakértői névjegyzékben feltüntetett kompetenciával rendelkezik.

[15] Kiemelte, hogy a perben a szakértői vélemény kiegészítésében az ischaemiás szívbetegség kialakulása körében rögzítettek cáfolatára csatolta a SOTE Patológiai Intézetének (szerző: dr. G. T. Phd.) interneten fellelhető, a „Szív- és érrendszeri patológia - koszorúér betegség, miocardon betegség okai” című anyagát, illetve dr. K. M. (Sz. T. Á. O. K. B. Intézetének munkatársa) tanulmányát. Mindezek alapján megállapítható, hogy a kompetenciával nem rendelkező szakértők indokolatlanul zárták ki, hogy a stressz és a fokozott munkahelyi igénybevétel nem játszott szerepet említett betegsége kialakulásában. Azt nem vitatta, hogy a világhálóról letöltött dokumentumok nem egyenértékű bizonyítékok a szakértői véleménnyel, mivel azonban a tanulmányokat kardiológus szakorvosok jegyezték, alkalmasak arra, hogy a bíróság álláspontját megingasság a kompetencia nélkül eljáró szakértőkkel szemben. Arra figyelemmel, hogy a szakértői vélemény a Pp. 182. § (3) bekezdése értelmében a bizonyított tényekkel ellentétben áll, és a helyességéhez egyébként nyomatékos kétség fér, az elsőfokú döntés nem lehet megalapozott.

A fellebbezésre tett észrevételek

[16] Az I. rendű alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, ahhoz a szükséges bizonyítást lefolytatta és a rendelkezésre álló bizonyítékokat - a Pp. 206. §-ában foglaltak szerint - megfelelően értékelte.

[17] Hangsúlyozta, hogy a bizonyítás során hat tanú meghallgatására is sor került, annak ellenére, hogy az orvosszakértői vélemény alapján egyértelműen megállapítható, hogy a felperes ischaemiás szívbetegsége nem hozható összefüggésbe a munkahelyi konfliktusokkal, az érzelmeszedés eredetű. A tanúvallomások sem igazolták azt a felperesi tényállítást, hogy felettesei bántó magatartást tanúsítottak irányába, ellenben azokból megállapítható volt, hogy a felperes által végzett munka nem volt megterhelő, a munkakörnyezet stresszmentes volt, a kollegák mindig méltányosan eljárva segítették a felperest.

[18] Az igazságügyi orvosszakértői vélemény értékelése körében előadott felperesi érvelés kapcsán azt emelte ki, hogy a felperes a perben eljáró szakértők kompetenciáját alaptalanul és bizonyításra nem alkalmas eszközökkel vitatta. A szakértőknek a Szaktv. 45. § (4) bekezdés b) pontja szakismeret hiánya esetére bejelentési kötelezettséget ír elő, ilyet nem jeleztek a szakértők, ugyanakkor felhívásra külön nyilatkozatukban is megerősítették, hogy a szakértői vélemény elkészítéséhez szükséges szakértelemmel rendelkeztek. Álláspontja szerint a Kúria által BH2020.161. számon közzétett határozat jelen perben nem irányadó, mivel az eltérő tárgykörben (kisajátítás) született.

[19] A II. rendű alperes a fellebbezésre tett észrevételeiben az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltségben való marasztalását kérte. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és megalapozott döntést hozott.

[20] Rámutatott, hogy a szakértők megállapították, hogy a felperes megbetegedései nem függenek össze a II. rendű alperesnél végzett munkavégzéssel, a munkáltatás körülményeivel, és ez utóbbiakkal összefüggésben álló állapotrosszabbodás sem igazolható. Megalapozatlan a felperes szakértői kompetenciák hiányára vonatkozó hivatkozása is, e körben is helytálló az elsőfokú bíróság álláspontja. A szakértői nyilatkozatok alapján nem volt olyan ok, amely kétséggé tette volna a szakvéleményt jegyző szakértők kompetenciáját. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróságnak további feladata ebben a tárgykörben nem volt. A felperes ischaemiás szívbetegség kialakulásával kapcsolatos előadása nem alkalmas a kellően indokolt, szakmailag alátámasztott, aggálytalan szakértői vélemény kétségbe vonására.

[21] Mindezekén túl kiemelte, hogy a felperes a sérelemdíj iránti igényét a foglalkozási megbetegedéseivel összefüggésben terjesztette elő, így már a szakértői vélemény alapján is a kereset elutasításának lett volna helye, ugyanakkor az elsőfokú bíróság a felperes indítványára tanúmeghallgatásokat is foganatosított. E körben nem sértett jogszabályt, amikor T. J. és P. B. tanúkénti meghallgatására vonatkozó indítványt elutasította. A meghallgatások során nem volt részrehajló, a magukat érdektelennek valló tanúk elfogulatlanul tudtak nyilatkozni fennálló munkaviszonyuk ellenére, ettől ellentétes következtetés nem vonható le.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[22] A fellebbezés alapos.

[23] Az elsőfokú bíróság helytállóan tájékoztatta a peres feleket a bizonyítási kötelezettségről és teherről a tekintetben, hogy a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy állított megbetegedései munkaviszonyával okozati összefüggésben következtek be, illetőleg másodlagos hivatkozása értelmében azt is a felperesnek kellett igazolnia, hogy a természetes kórokú megbetegedések esetén az állapotrosszabbodása a munkaviszonyával okozati összefüggésben áll. Ez megfelel az Mt. 166. § (1) bekezdésének, mely szerint a munkáltató köteles megtéríteni a munkavállalónak a munkaviszonnyal összefüggésben okozott kárt, valamint a munkáltatónak a munkavállalója egészségi állapotában bekövetkezett károkért fennálló felelőssége egyes kérdéseiről szóló 1/2018. (VI. 28.) KMK vélemény I/1. pontjában foglaltaknak. E szerint a munkáltató kártérítési felelőssége a munkavállalója egészségkárosodása miatt keletkezett kárért akkor áll fenn, ha az a munkaviszonnyal összefügg. A munkavállaló bizonyítja a munkaviszony fennállását, a kárát, továbbá a kárnak a munkaviszonnyal való okozati összefüggését.

[24] A kártérítési felelősség feltétele az okozatosság, azaz a kár és a károkozó körülmény/magatartás közötti okozati összefüggés. Ehhez elsőként a felperes által hivatkozott károkozó körülmények megvalósulásának vizsgálatára volt szükség.

[25] A felperes azt állította, hogy ischaemiás szívbetegsége a munkahelyi körülmények, konfliktusok miatt, míg csípőízületi porckopásos megbetegedése a II. rendű alperesnél végzett munkáltatással összefüggésben alakult ki, vagy rosszabbodott. Az előbbieket a perben a felperesnek kellett bizonyítania.

[26] Az elsőfokú bíróság a felperes által hivatkozott valamennyi tanút arra hivatkozással nem hallgatta meg, hogy az orvosszakértői vélemény alapján a megbetegedések nem munkavégzéssel összefüggésben merültek fel, így a per eldöntése szempontjából a munkaügyi konfliktusok előfordulásának, bántó szavak használatának, munkatársi kapcsolatok megromlásának bizonyítottsága nem bírt volna jelentőséggel.

[27] Ez a jogi álláspont téves. A kártérítési felelősségről a károkozó körülmények vonatkozásában lefolytatott bizonyítás nélkül nem lehet állást foglalni, ugyanis a károkozó körülmény, magatartás bizonyítását követheti az okozati összefüggés vizsgálata. Az elsőfokú bíróság úgy értékelte a bizonyítatlanságot a felperes terhére, hogy az indítványok egy részét figyelmen kívül hagyta. Ennek hiányában azonban nem ítélt meg, hogy a felperes által megjelölt alperesi károkozó magatartás (munkahelyi konfliktusok, megalázó bánásmód) valóban fennáll-e. Mindezek okán a perbeli esetben nem mellőzhető a fellebbezésben hivatkozott két tanú (T. J. és P. B.) meghallgatása, az elsőfokú bíróság érvelése ennek a bizonyítási indítványnak az elutasítása kapcsán nem volt helytálló. Ugyanakkor megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a következetes bírói gyakorlat szerint (Mfv.I.10.251/1999/2., Mfv.I.10.014/2009/3., Mfv.III.10.584/2017/4.) önmagában az, hogy a munkaügyi perben meghallgatott tanú a munkáltató alkalmazásában áll, elfogultságot nem jelent.

[28] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az okozati összefüggés bizonyításához szükséges szakértői bizonyítást is jogszabálysértően folytatta le.

[29] A felperes a peres eljárásban vitatta, hogy az elsőfokú bíróság által kirendelt szakértők az okozati összefüggés vizsgálatára kompetenciával rendelkeztek. Ezt az álláspontját a szakértők e körben tett nyilatkozatát követően az elsőfokú eljárásban, továbbá a fellebbezésben is fenntartotta. Érvelése szerint egészségkárosodása 40%-ban az ischaemiás szívbetegségekre vezethető vissza, amely betegség megítélése kardiológiai szakterületre tartozik. Az alperesek a szakértői kompetenciákat nem vonták kétségbe nyilatkozataikban.

[30] A Pp. 177. § (1) bekezdése értelmében, ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki.

(2) A bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható.

(3) Ha a felek a szakértő személyében nem állapodnak meg, arról a bíróság dönt. Az utóbbi esetben a feleket a szakértő kirendelése tárgyában – szükség esetén – meg kell hallgatni.

(6) A bíróság a fél kérelmére – ha a bizonyítás szempontjából szükségesnek látszik – a kirendelt szakértő helyett más szakértőt rendelhet ki. A kirendelésre a (3) bekezdés rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

[31] Az elsőfokú bíróság az 51.M.1042/2018/25-I. végzésében a szakértői vélemény elkészítésére a Dr. Berky és Társai Igazságügyi Orvosszakértői Iroda Kft-t rendelte ki. Az orvosszakértői iroda részéről a 2019. november 18-án kelt 51.M.1042/2018/41. sorszám alatt iktatott igazságügyi szakértői véleményt szakértőtől és dr. P. R. igazságügyi szakértők jegyezték. A szakvéleményben feltüntetésre került az orvosszakértők szakterülete is: szakértőtől esetében aneszteziológia és intenzív terápia, valamint egészségbiztosítás, míg dr. P. R. esetében reumatológia.

[32] A felperes észrevételeire figyelemmel a perben kirendelt Dr. Berky és Társai Orvosszakértő Iroda Kft-t a szakvéleményének kiegészítésére hívta fel az elsőfokú bíróság, ennek részeként a szakértői kompetenciával kapcsolatos nyilatkozatok megtételét is kérve. A Orvosszakértői Iroda a 2020. december 15-én kelt 5.M.71.360/2020/9. számú egyesített igazságügyi szakértői lelet és vélemény kiegészítésében az alábbiak szerint nyilatkozott a szakértői kompetencia kapcsán. „A szakértői véleményben több szervrendszert érintő sorsszerű megbetegedések okozta összetett egészségkárosodás mértékének megállapítása és munkavégzéssel való összefüggésének értékelése volt a szakértő feladata, ezt fedi le az egészségbiztosítás orvosi szakértői szakterület. szakértőtől igazságügyi szakértőnek ezen túlmenően aneszteziológiai és intenzív terápia orvosi szakterületen is van szakértői bejegyzése, ez a szakterület a szívizominfarktus ellátását is magában foglalja, a szakértő társadalomorvostan szakorvosi képesítéssel is rendelkezik, mely szakterület alá tartozik a krónikus nem fertőző megbetegedések kialakulása okainak elemzése. Fentiek alapján szakértő önmaga rendelkezik a perbeli betegségek kialakulásának és az általuk okozott egészségkárosodás mértékének véleményezéséhez szükséges kompetenciával.” Továbbá rögzítette, hogy „Dr. P. R. J. szakértő reumatológiai orvosi szakterületen rendelkezik szakértői bejegyzéssel, mely szakterület a krónikus mozgásszervi megbetegedések kialakulásával, kórismézésével és gyógyításával foglalkozik. A szakértői vélemény kialakításába azért került bevonásra, mert kérdésként felmerült egy konkrét lábbeli és a csípőkopásos megbetegedés összefüggésének szakértői értékelése, mely kérdés speciálisan a krónikus csípőbetegségek

hosszmetszeti alakulásának a teljes test statikájának komplex értékelését teszi szükségessé” (kiegészítő szakvélemény 2. oldal).

[33] A felperes nem fogadta el a szakértői nyilatkozatokat hangsúlyozva, hogy a szakértől igazságügyi szakértő szakértői névjegyzékbe bejegyzett szakterületeiből nem tűnik ki az a körülmény, hogy a szakértő a kardiológia szakterületen elméleti és gyakorlati szaktudással rendelkezik. Érvelése szerint dr. P. R. igazságügyi szakértő reumatológia szakterülete kétségtől közel áll a csípőkopásos megbetegedések vizsgálatához, azonban indokoltabb lett volna, ha ortopéd-sebész szakorvos vizsgálja és véleményezi a betegséget.

[34] A másodfokú bíróság kellő orvosszakmai ismeret hiányában nem tud állást foglalni abban a kérdésben, hogy a 9/2006. (II. 27.) IM rendelet mellékletében rögzített képesítési feltételeknek mennyiben feleltethető meg a szakértők által adott magyarázat a kompetenciák megfelelőségére nézve. Ilyen szakismerettel az elsőfokú bíróság sem rendelkezett. A perbeli esetben a kereseti kérelem megalapozottságához elengedhetetlen annak ismerete, hogy a Dr. Berky és Társai Orvosszakértői Iroda részéről eljáró igazságügyi orvosszakértők a vitatott kérdés kapcsán kompetenciával rendelkeztek-e. Annak tisztázása nélkül, hogy az ischaemiás szívbetegség, valamint a csípőízületi porckopás kialakulásának, rosszabbodásának vizsgálatához megfelel-e a reumatológia, illetve egészségbiztosítás, aneszteziológia és intenzív terápia szakvizsga, vagy a felperes által hivatkozott kardiológia szakvizsgálóval rendelkező és ortopéd-sebész orvosszakértő lett volna jogosult e kérdésekben véleményt mondani, a szakértői vélemény és annak kiegészítése aggálytalanak és ellentmondás mentesnek nem tekinthető. Az elsőfokú bíróság eljárásával a Pp. 182. § (3) bekezdésébe ütközően járt el, mivel a szakvélemény helytállósága önmagában a szakértők nyilatkoztatásával nem állapítható meg.

[35] Kellő orvosszakmai ismeret hiányában az elsőfokú bíróságnak a Pp. 3. § (3) bekezdése körében arról kellett volna tájékoztatni a feleket, hogy e releváns kérdésben szükséges az orvosi kamara, vagy annak érintett szakmai tagozata nyilatkoztatása, amelyre csak a fél indítványa alapján kerülhet sor azzal, hogy mindez a felperes bizonyítási érdekkörébe esik.

[36] A perben lefolytatott bizonyítási eljárás (a tanúk meghallgatásának mellőzése és a szakértői vélemény jelen tartalmában) a megalapozott döntés alapjául nem szolgálhat, így a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 252. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. Az ítélet hatályon kívül helyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 3. és 5. pontjában foglaltak alapján a bizonyítás jelentős terjedelmű kiegészítése azt indokolta, hogy a szükséges további eljárási cselekményeket az elsőfokú bíróság keretein belül folytassa le a bíróság.

[37] A megismételt eljárásban meg kell hallgatni a felperes által megjelölt további két tanút, majd valamennyi tanú vallomását követően kell dönteni arról, hogy a munkahelyi konfliktusok, mint károkozó körülmények fennállottak-e és így a felperes szívbetegségével okozati összefüggésben állnak-e, amely már valóban orvosi szakkérdésnek minősül. Ennek függvényében lehet eldönteni, hogy az orvosi kamara nyilatkoztatása csak a csípőízületi porckopás, vagy mindkét betegség vonatkozásában történjen meg a szakértői kompetencia tisztázására. Azt a felek ugyanis nem vitatták, hogy a felperes a munkavégzéshez a munkáltató által biztosított acélbetétes bakancsot viselte, ennek esetleges egészségkárosító hatása szintén orvosi szakkérdés.

[38] Fentiekre figyelemmel kell az elsőfokú bíróságnak a szakértői jogosultság előkérdését megvizsgálni és tisztázni a szakértőkre vonatkozó jogszabályi rendelkezések alapján azt, hogy a perbeli szakkérdés eldöntésére a perben kirendelt szakértők kompetenciával rendelkeznek-e. Ennek keretében a felperest egyértelműen nyilatkoztatni kell, hogy a reumatológus szakértő kompetenciáját is vitatja-e a szakvélemény kapcsán, továbbá az orvosi kamara megkeresése útján tisztázni szükséges a szakértői kompetenciák meglétét és szükség esetén a kardiológus és ortopéd-sebész szakorvos kirendelésével szakértői vélemény beszerzésről kell gondoskodni a perbeli szakkérdés eldöntéséhez. Mindezeket követően kerülhet az elsőfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy a kereseti kérelem megalapozottságáról érdemben döntést hozzon.

Záró rendelkezések

[39] A másodfokú bíróság a Pp. 252. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította a felek másodfokú eljárás során felmerült perköltségét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján, valamint a fellebbezési illeték összegét az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján, annak viselése kérdésében az elsőfokú bíróságnak kell határoznia.

A perköltség, illetve eljárási illeték megállapítása a Pp. 24. § (1) bekezdése alapján meghatározott pertárgyértéken (1.000.000 forint) alapult.

Budapest, 2021. október 14.

dr. Orosz Andrea s.k.
s.k.

dr. Szalai Beatrix s.k.

dr. Laczó Adrienn Lilla

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró